

Jdu dál

PŘES 50 LET SVÉHO ŽIVOTA
SPOJIL S JEDNÍM MÍSTEM
A NA PRVNÍ POHLED
MOŽNÁ PŮSOBÍ JAKO STARÁ
ŠKOLA. JOSEF ŠELEPA SE
ALE NEDÍVÁ DO MINULOSTI.
VALÍ MILIARDOVÝ KOLOS
TTC SMĚREM BUDOUCNOST,
V PRAZE STAVÍ INOVAČNÍ
HUB A UKAZUJE, ŽE DRŽET
KROK S DOBOU NENÍ
OTÁZKOU VĚKU.

PAVLA FRANCOVÁ
FOTO: TTC HOLDING

Možná se to nesluší, ale laskavý čtenář a zejména pak ústřední postava následujících řádků snad prominou, když prozradíme, že Josef Šelepa letos v létě oslavil 80. narozeniny. Matador českého byznysu a muž, který vede miliardovou technologickou a realitní skupinu TTC, s energií a elánem sobě vlastními v praxi dokazuje, že věk je jen číslo. Ostatně posudte sami.

Stojí v čele kolosu, do něhož patří tři desítky firem, s konsolidovaným ročním obratem ve výši 2,4 miliardy korun, EBITDA přes 360 milionů korun a zhruba 500 zaměstnanci. Do piny patří nemovitosti v hodnotě

tří miliard korun, za miliardu staví mimořádný technologický park Oxyma v Praze a rozvíjí gros byznysu skupiny TTC, který stojí hlavně na telekomunikacích, energetice a čím dál víc i železniční dopravě. A pozor, Josef Šelepa tady není do počtu. Řídí celou strategii skupiny, hledá nové příležitosti v zahraničí a s elánem mluví o projektech, které mají začít vydělávat až za několik let. Jako by na velké nostalgické vzpomínání na minulost nebyl čas. Nebo jednoduše pomyšlení.

Aby něco nového začalo, musí něco starého skončit. Nebo v tomto případě jít k zemi. Zhruba před měsícem tak začala demolice ikonické vysoké budovy v pražských Malešicích, která se objevila i v řadě televizních pořadů, jako byl třeba seriál

Vyprávěj, Mordparta nebo Metalol. Na ploše kdysi průmyslové zóny vznikne prostor pro technologický park Malešice, jehož strůjcem je s dalšími podniky právě TTC. Vlajkovou lodí tohoto parku bude s plochou přes 75 tisíc metrů čtverečních komplex budov Oxyma, areál s vývojovými laboratořemi, coworkingovými kancelářemi, colivingem, vlastním datovým centrem a dalším

zázemím, do něhož TTC investuje kolem miliardy korun.

Samotné budovy jsou ale jen základ, předpoklad, zásadní bude podle Šelepky to, čím se „naplní“. „Jde o projekt, kterému jsme dali jméno Brain Connect Prague. Bude to otevřený inovační ekosystém nejen pro TTC, ale pro řadu dalších firem, něco takového Praze úplně chybí. Ale abyste ho vytvořili, nestačí jen peníze.

„Já byl naivní socialistický budovatel, takže jsem nechápal, že nechtějí chytré lidi, ale chtějí vstup na trh.“

Potřebujete sehnat zapálené lidi, vývojáře, startupisty, ale i ty, kteří už mají něco za sebou, a klidně i velké firmy, univerzity. A ti všichni se tady budou potkávat. Chci, aby se tam soustředilo hodně mozků a inovačních projektů," líčí nadšeně Šelepa. „Můžete klidně napsat, že už projeví zájem i výrobci čipů, kteří chtějí mít v Praze zastoupení. A takových firem, s nimiž jednáme, je víc," dodává a přímo z něj srší nadšení.

Josef Šelepa sedí v prostorné zasedačce v prvním patře u velkého stolu, za jeho zády je z okna vidět na bílou vstupní bránu do rozlehlé strašnické budovy. Tímto vchodem sem usměvavý muž střední postavy vstoupil poprvé před víc než 50 lety. Od té doby spojil svůj profesní život právě s tímto místem. Tehdy zde sídlil Výzkumný ústav telekomunikací a čerstvý absolvent vysoké školy

Šelepa úspěšně udělal přijímací zkoušky. „Můj tehdejší šéf mi říkal: „Hochu, dostal jste se do Národního divadla telekomunikací. Tady vzniká všechno, co telekomunikace v Československu představují. Važte si toho," vzpomíná na své začátky a jedním dechem dodává, že nikdy nelitoval, že si vybral právě tento směr.

Od té doby se zásadně proměnila nejen jeho pozice, ale i samotný podnik, který se po revoluci z Tesly VÚT transformoval během privatizace právě do TTC, zkratky, která odkazuje na slova Tesla Telekomunikace. Celkem šest tehdejších zaměstnanců včetně Šelepů se pustilo do privatizace a transformace firmy, která v té době byla závislá na trzích východního bloku. S jeho rozpadem ale padla i dosavadní odbytíště a zbrusu noví podnikatelé se museli rychle rozkouskat v nových podmínkách.

„Technický background jsme měli obrovský, i když jsme tehdy byli ve vývoji asi dvacet let za Západem, ale naše obchodní úroveň byla nulová. Kdo si vzpomíná na 90. léta, tak ví, že to byla smršť, a to platilo i pro telekomunikace," říká Josef Šelepa. TTC se tehdy podařilo zahájit spolupráci s italskou firmou Marconi z Janova, díky které se dostali i k nejnovějším technologiím. „V tom jsme měli obrovskou kliku. Vzniklo to shodou okolností, protože nějaký kluk od nás kdysi pracoval u Marconioho na stáži a od nich sem někdo přijel, jestli bychom něco neudělali spolu. A tak jsme se do toho pustili a díky tomu jsme digitalizovali Brno a Prahu, což pro nás znamenalo obrovský vstup do telekomunikačního byznysu," líčí, jak se podniku povedlo uspět v ostré konkurenci velkých hráčů, jako byly Siemens, AT&T, Philips a další.

Jedním dechem dodává, že tehdy jen velmi těžko četl situaci, kdy „každý druhý den tady byl někdo z těch velkých firem“.

„Já byl naivní socialistický budova-

zvalcovaly,“ říká dnes věčně. Firmě, kterou dnes vlastní pět rodin původních zakladatelů včetně Josefa Šelep, se ale s pomocí Marconiho podařilo prosadit.

tel, takže jsem nechápal, že nechtějí chytré lidi, ale chtějí vstup na trh, to jsme tehdy vůbec neznali. Ukázalo se, jak to tady ty velké firmy doslova

Podniku v té době pomáhalo i to, že v rychle se měnícím Československu byla obrovská poptávka po telefonech a spojení mezi nimi. Ve

Strašnicích tak například vytvořili jeden ze svých prvních velkých byznysů: vyvinuli koncentrátory, díky nimž na jedné lince mohl jít ne jeden (jak tomu do té doby bylo), ale rovnou až 30 hovorů. „Měli jsme ústředny v Jindřišské, Libni a po celé Praze plno těchto zařízení, protože všichni chtěli v tu dobu telefony. Přicházeli zahraniční investoři, zahraniční firmy, obchodníci a všichni chtěli telefony. Díky našim zařízením jsme jim mohli vyhovět,“ líčí, jak se pro TTC staly komunikační technologie základním směrem strategie a také byznysem za stovky milionů korun.

Josef Šelep mluví klidně, sedí rovně a ruce má spojené na stole,

„Lidé se nemění. Podstata zůstává stejná, mění se jen podmínky. Sami si musíme uvědomit, že žijeme v jiné době a musíme své myšlení přizpůsobit novým podmínkám.“

gestikuluje jen mírně. I když je zkušený podnikatel, mnohem víc je z něj slyšet duch technika, víc inženýra než byznysmena. Pečlivě vysvětluje, jak něco funguje, jak jsou věci provázané, proč se něco dělá právě tak a ne jinak. K číslům, velikosti holdingu i investicím se dostane, věcně je objasní, ale důkladnost, s jakou se pouští do objasnění technických záležitostí, je mimořádná.

A tak i když mluví o strategii skupiny a jejím rozvoji, je z jeho slov patrný až technický přístup, jasný plán. „Základ pro rozvoj strategie je, že člověk nemění neustále směr. Valí před sebou nějakou kouli, valí ji stejným

směrem, a podle okolností, které vznikají, v našem případě na trhu, strategii citlivě mění. Nikoli ale zásadním způsobem,“ vysvětluje a připomíná knihu Umění politické strategie od Henryho Kissingera, kde se v podstatě na příkladech šesti legendárních státníků popisuje právě tento přístup.

Pro TTC se strategie rozjela s komunikací a ty jsou dodnes základním pilířem. Jen možná už obsahují mnohem víc, než si člověk může na první pohled představit. Josef Šelep a jeho tým brzy vykročili i do energetiky a například vytvořili zařízení, které se dnes využívá ve 40 zemích světa. Jednoduše řečeno po optickém vlákne přenese informaci, pokud dojde někde v energetické síti k havárii, a musí odpojit celý vysokonapěťový úsek, aby nedošlo k blackoutu. Aktivita v energetice

postupně vyústily až po obrovskou zakázku, kdy TTC sbírá na dvaceti tisících transformačních stanicích ohromné množství dat (jako třeba velikost napětí, fáze a další). A když říkáme ohromné, myslíme tím denně tři miliardy informací, přičemž každá z těchto informací má víc než sto hodnot. Jestli se vám z toho taky motá hlava, jednoduše je to hromada dat, jež TTC měří, sbírá a vyhodnocuje. „Myslím si, že jsme vytvořili platformu, která je jedna z největších v Evropě,“ říká Šelep a výjimečně na sobě nechává vidět emoce. Jestliže TTC začínal a byl s vývojem dvacet let za vyspělým světem, tak dnes je „ve vedoucí části pelotonu digitalizace energetiky“.

Právě v téhle oblasti vidí Šelep velký potenciál do budoucna, hlavně v souvislosti s rozvojem

obnovitelných zdrojů energie. „Musíte mít dokonalý přehled, jak energetická síť dýchá. Místo desítek zdrojů energie máte statisíce zdrojů, a aby to fungovalo, aby byla stabilní, musíte mít dokonalou znalost, co se v té síti děje,“ vysvětluje. Tomu se například intenzivně věnuje společnost holdingu TTC Noviq, která vznikla před třemi lety a zabývá se právě rovnováhou v energetické síti.

Ve stejné době skupina TTC investovala i do brněnské společnosti Mycroft Mind, která vyvinula revoluční technologii SkyEye. Ta jednoduše řečeno sleduje, jak se pohybují mraky na obloze. Podle toho dokáže předpovídat, jaký budou mít v nejbližších hodinách výkon solární elektrárny. Díky tomu můžou jak obchodníci, tak i provozovatelé lépe řídit rovnováhu v síti.

Další velký směr, do kterého TTC šlape čím dál víc, se točí kolem železnice. Firma se nejprve pustila do vývoje komunikační podpory pro dispečerská zařízení. „Víte, železnice je velice konzervativní, očekávám, že rozsáhlá digitalizace tam přijde až někdy ve 30. letech,“ říká Šelep, který několikrát během hovoru zmíní, že nechce s TTC zůstat jenom u toho, co je teď.

Zajímá ho, co bude za pár let, kam investovat, kde jsou příležitosti. A že nějaká investice nebude hned vydělávat? Jistě, s tím kalkuluje. Josef Šelep ví, že sprint je sice fajn, ale běh na dlouhou trať s jasným směrem je tím, co se nakonec počítá. Nebo – abychom se drželi strategie TTC – počítá se dlouhá jízda vlakem, se vším komfortem.

Ten může začít třeba tím, že si člověk snadno rezervuje místenku a jed-

šíší záběr. Vytvoří, vyrábí a servisuje kompletní systémy pro vlaky. Patří sem například systémy zobrazující aktuální informace o jízdě na displejích ve vozech, ale také diagnostika, která neustále sleduje technický stav vlaků a může včas upozornit třeba na tekoucí vodu na toaletě, ovšem také například na problém s brzdami.

Letos v srpnu se TTC pustila v železniční dopravě ještě dál a ve spolupráci s českou společností Rail Competence Center založila firmu Wise Wagon. Ta se specializuje na vývoj technologie, která pomocí speciálních senzorů bude sledovat vagony a sbírat data o jejich provozu a podle toho včas upozorní, pokud bude potřeba na nich provést nějaký servis. V Evropě jezdí přes 800 tisíc nákladních vagonů, většina z nich ale zatím nemá moderní telematické vybavení a jejich majitelé jen těžko mohou

vagonů jsou v Německu a ve Francii,“ vysvětluje Josef Šelep, podle kterého se díky takzvané prediktivní údržbě zvedne jak bezpečnost, tak i efektivita nákladní železniční dopravy, jež v Evropě roste.

Mimochodem na zahraničí se chce zaměřit víc i v dalších segmentech, kde TTC působí. Letos vstoupila na španělský trh, kde založila vlastní společnost TTC Spain. Skrze Mycroft Mind vstoupila na katarský trh a minulý rok koupila prestižní a tradiční berlínskou společnost Radiodata, která je jedním z mála výrobců rádiových systémů pro privátní mobilní sítě. Už před akvizicí spolupracovali například na dodávkách rádiových systémů pro železniční dopravu, energetiku a další oblasti kritické komunikace. Mezi hlavní zákazníky patří například energetické a vodárenské společnosti, ale také dopravce Deutsche Bahn a řada dalších velkých firem. „Snažíme se s nimi prorazit na dalších trzích a už máme první úspěchy například v Rakousku, kde jsme vyhráli ve výběrovém řízení na řízení městské dopravy ve Štýrském Hradci,“ říká Josef Šelep.

Prý nemá rád slova jako moderní nebo inovace a během rozhovoru se opakovaně s úsměvem omlouvá, že často raději volí některé starší výrazy. Zároveň ale zazní od muže ve věku, kdy si jeho vrstevníci užívají zasloužené penze, jasný pohled: „Kdo není rychlý a kdo neinovuje, tak umírá. Sice nemůžete pořád jenom inovovat, je potřeba být i stabilní, ale nesmíte se přestat hýbat.“

Skeptický ovšem není, když začne mluvit o mladé generaci. „Lidé se nemění. Podstata zůstává stejná, mění se jen podmínky. Sami si musíme uvědomit, že žijeme v jiné době a musíme své myšlení přizpůsobit novým podmínkám. Jen si přečtěte Senecu. V čem jsme se změnili? V ničem. Jen vnější podmínky jsou jiné. A s tím musíme pracovat,“ dodává muž, který se tím řídí už přes půl století. **F**

noduše své místo najde ve vlaku. Tak vypadá jedna z částí toho, co dělá společnost Unicontrols, kterou TTC Holding koupil před šesti lety. Firma, jež je na trhu přes 30 let, má ale mnohem

sledovat, v jakém stavu vagony jsou. „V Evropě to skoro nikdo nedělá, přitom zájem majitelů vagonů tady je. Jdeme s tím rovnou na evropský trh, protože největší majitelé nákladních